

H O G E R O P

2026 begon koud met sneeuw en zelfs natuurijs. Clubleden bonden de schaatsen onder en reden – soms onder natuurijs condities – rondjes op de Jaap Edenbaan maar ook daarbuiten. Er werd onder andere geschaatst in Zweden, Innsbruck (WK sprint) en Inzell (WK allround). We keken massaal naar anderen die op en naast het podium eindigden. Langs de baan, thuis vanaf de bank, in de JAAP als warming-up en inspiratie voor de training en sommige van ons vanaf de tribune in Milaan. Maar er waren natuurlijk meer hoge en dieptepunten.
Lees erover in dit dubbel dikke nummer.

Van de voorzitter ❄ Inzet en verbinding in 't zonnetje ❄ Niets zo (on)eerlijk als tijd ❄ Hogerop in Zweden ❄ Blij dat ik glij ❄ De Hogerop Women Cup ❄ Verrijking van het sportaanbod ❄ Maak het mogelijk, word jurylid ❄ Schaatsen zit in het bloed ❄ Ijspret

Schrijvers gezocht

Ons clubblad wordt gemaakt vóór en dóór leden. En daar kunnen we jouw hulp goed bij gebruiken. Of anders gezegd, het is nu te veel werk voor te weinig personen om langere tijd zo'n mooi blad uit te brengen.

Vind je het leuk om af en toe iets te schrijven? Een wedstrijdverslag, interview, terugblik of column? Dan zoeken wij jou!

Je hoeft geen ervaren schrijver te zijn — enthousiasme voor de club is het belangrijkste. Je schrijft wanneer en wat in overleg met de redactie, rekening houdend met jouw agenda.

Lijkt het je wat of wil je eerst wat meer informatie? Laat het ons weten viaclubblad.hogerop@gmail.com.

Belangrijke data

- Noteer alvast in je agenda. Meer informatie volgt via de gebruikelijk kanalen.
- 1 maart 4x1,5 uur koppelkoers
 - 11 maart Laatste woensdag training
 - 14 maart Hogerop Clubkampioenschap
 - 19 maart Laatste donderdag training
 - 21 maart Laatste zaterdag training
 - 22 maart Laatste zondag training
 - 23 maart Jaap Edenbaan dicht
 - 13 april Startzomer seizoen

Colofon

Eindredactie Ruth Pannekoek
Redactie Ruth Pannekoek
Vormgeving Ad van Helmond
Teksten Klaas Luijten, Paul Brouwer en Ruth Pannekoek

Heb je een onderwerp voor het clubblad? Deel je idee met ons via clubblad.hogerop@gmail.com.

We hebben ons best gedaan om dit blad samen te stellen. Klopt er toch iets niet, laat het ons weten, en hierbij alvast: sorry.
© februari 2026

VAN DE VOORZITTER

Lieve Hogerop-ers,

Zaterdag 7 februari is aan het schaatsseizoen van mijn Karine plotsklaps een eind gekomen toen een vrouw (geen Hogerop-er!) haar in de bocht wilde inhalen. Onaangekondigd. Ze riep nog niet eens: ‘Hogerop!’, of een woord van gelijke strekking. En daar lag Karine. Arm gebroken. Seizoen over. Niet kunnen werken. Niet weer lekker de racefiets op. Niets van dat al, de komende tijd. Dat kan dus zomaar gebeuren. Een schaatsongeluk waar je helemaal niets aan kunt doen.

Karine is trouwens niet de enige. Er zijn legio voorbeelden van hele nare schaatsongelukken. Die ga ik niet noemen want daar worden we volstrekt onpasselijk van.

Sinds afgelopen zaterdag is jullie voorzitter dus ook mantelzorger. Maar ik ben niet de enige: het is hier sinds zaterdag een komen en gaan van mensen die warme maaltijden komen brengen, medische hulpmiddelen aanbieden, bloemen brengen, koffie komen drinken, lieve berichtjes sturen, etc. Daaronder zijn veel Hogerop-ers. Daarom staat er boven dit stukje ook, ‘lieve Hogerop-ers’. Op dit soort momenten blijkt echt wat een fijne club dit is. Veel meer dan alleen een schaatsclubje. Dat is me nu maar weer eens duidelijk geworden.

Er is me nog iets duidelijk geworden: ik ga een helm dragen op het ijs. Ik deed dat als één van de weinigen tot nu toe niet. Waarom niet? Weet ik ook niet eigenlijk. Ik vond die helm geloof ik een aantasting van mijn vrijheid. Ik wilde lekker schaatsen in m’n oude kloffie zonder helm en me niet aanpassen aan de norm. Dat zijn geen goede redenen natuurlijk. En al helemaal niet voor een voorzitter. Een ongeluk zit in een klein hoekje, dat is afgelopen zaterdag wel weer gebleken. Dus, jullie hadden misschien al gezien dat ik een Hogerop jasje heb aangeschaft. Vanaf nu zal ik het ijs ook met helm betreden. Ik ben om.

Tot snel op het ijs.

Inzet en verbinding in ‘t zonnetje

Door Ruth Pannekoek

Jaarlijks wordt tijdens de algemene ledenvergadering de HogeRob trofee uitgereikt. Een prijs in het leven geroepen na het afzwaaien van oud-voorzitter Rob Meijer. De bedoeld om een bijzonder lid in het zonnetje te zetten. Dit jaar viel die eer toe aan Roos Lantink.

Het liefst op de achtergrond ‘Dat is toch niet nodig, een stukje hierover in het clubblad,’ wuift Roos het idee weg. ‘De Women Cup is toch veel interessanter?’ Een opmerking die haar typeert: ze blijft liever op de achtergrond.

Tomeloze inzet Frank licht namens Rob toe waarom juist Roos de trofee ontvangt. ‘Haar persoonlijke records stammen uit 2009-2012. Het draait bij deze prijs niet om progressie, maar om inzet – tomeloze inzet. Vorig seizoen hoorde ze maar liefst dertig keer

“go to the start”. Elke keer weer naar de streep, elke keer weer de spanning voor het startschot.’

Stimuleren en verbinden ‘Binnen de langebaangroep stimuleert ze leden om zich in te schrijven voor wedstrijden. Zo sprak ze vandaag nog marathonrijders aan, om hen te wijzen op de mogelijkheden om ook 3, 5 en 10 kilometer te rijden tijdens langebaanwedstrijden.’ Terwijl Frank spreekt, draaien de hoofden zich richting Roos, die zichtbaar ongemakkelijk op haar stoel schuift.

‘Roos is bovendien een verbinder tussen clubs. Tussen Hogerop en ZTIKZ. Al jaren organiseert ze samen met anderen de Women Cup. Met haar enthousiasme en inzet verlaagt ze voor velen de drempel om wedstrijden te rijden.’

De HogeRob trofee – een knipoog naar oud-voorzitter Rob Meijer – wordt uitgereikt aan een clublid die op een bepaalde manier uitblinkt. Sinds de invoering is deze uitgereikt aan

- 2025 Roos Lantink
- 2024 Yvonne Simis
- 2023 Maarten Quist
- 2022 Carolien van Rees
- 2021 Jan de Boer

Doe vanaf het begin mee ‘Ik hoop dat ik mensen inspireer om meer langebaanwedstrijden te rijden,’ zegt Roos als we haar drie maanden na de uitreiking spreken. ‘Rijdt, net als anderen, naar kunnen iedere wedstrijd die je meedoet. Maar wacht niet tot de Women Cup of het clubkampioenschap. Doe vanaf het begin van het seizoen mee, want tegen de tijd dat je topfit bent en je lichaam weet hoe je hard moet schaatsen, is het seizoen bijna weer voorbij.

Roos 2de bij het Kampioenschap van Amsterdam.
Foto Caroline van Rees

Fausto bestaat 10 jaar!

En dat gaan we vieren

10 jaar geleden begonnen als fietscafé in Schoonhoven, en nu uitgegroeid tot Camping Fausto in Frankrijk! Dat vraagt om een feestje - met fietsen én gezelligheid natuurlijk. Een fietsweek!

We hebben mooie en uitdagende routes uitgezet voor iedereen: wielrenners, recreatieve fietsers én e-bikers. Er is dus voor ieder wat wils!

Naast inspanning is er natuurlijk ook ontspanning. Gezamenlijke maaltijden, live muziek, kampvuur en drankjes.

Op een rijtje

Wanneer

Van zaterdag 30 mei t/m zaterdag 6 juni '26

Kosten

€200,- per persoon inclusief ontbijt en diner.
(Exclusief overnachtingen, overige maaltijden en drinks)

Deelnemen

Boek je verblijf via de website en selecteer **“Deelnemer fietsweek”** tijdens het reserveren.

Heb je vragen?

Stuur een mail naar info@campingfausto.com

Niets zo (on)eerlijk als tijd

Door Ruth Pannekoek

Op 9 maart 2025 deed Amsterdam mee aan de KNSB pilot, de landelijke 500. Een initiatief om schaatstijden op verschillende banen vergelijkbaar maakt door te corrigeren voor baanomstandigheden. Onze technische commissie kreeg in december een bijscholing hierover.

Een serieus schaatsdilemma

De KNSB zat al jaren met een serieus schaatsdilemma in haar maag: hoe kunnen we de tijden gereden op verschillende ijsbanen met elkaar vergelijken? Steeds meer schaatsters rijden liever op een snelle baan, want stabiele condities en meer kans op betere tijden of zelfs persoonlijke records. Ook masters die zich proberen te plaatsen voor het NK, EK of WK verkiezen windstil boven de romantische condities van ons historisch openlucht baan.

Een betrouwbare correctiefactor

Na uitvoerige studie van heel erg veel dataonderzoek heeft de KNSB een betrouwbare correctiefactor ontwikkeld. De Algemene

Nederlandse Schaatstijd, kortweg ANS.

Per baan, per afstand

Iedere baan heeft een correctiefactor. De factor verschilt per afstand. Stel je rijdt op onze Jaap Edenbaan een 500m in 55 seconden. De ANS tijd is dan 54.18. Dezelfde tijd in Thialf wordt door ANS gecorrigeerd naar 56.18. Voor mensen die meerijden in het master circuit, zijn je Amsterdamse resultaten daarmee beter vergelijkbaar met jouw concurrenten die bijvoorbeeld in Breda, Enschede of Heerenveen schaatsen.

Blijde rijders

De pilot is door de KNSB onder deelnemende schaatsters geëvalueerd.

62% van hen was blij met de gecorrigeerde tijden. En 43% denkt dat het hierdoor leuker is om op de eigen baan te rijden.

Invoeren en doorontwikkelen

En dus besloot de KNSB overgegaan tot de officiële invoering van de ANS. De ANS-ranglijst is online beschikbaar, inclusief rekentool. Verder maakt de bond een verbeteringsplan in de automatisering zodat gecorrigeerde tijden sneller beschikbaar zijn. Al wordt ingezet om de methode verder te ontwikkelen zodat o.a. weersomstandigheden meegenomen kunnen worden in de correctiefactor.

Op 14 december 2025 werd de nationale 500/1.000/1.500m verreden. Op 1 maart volgt de tweede nationale 500m. Helaas rijden wij in Amsterdam die avond de 4x1,5. Ook leuk. Voor wie mee wil doen, inschrijven kan via <https://inschrijven.schaatsen.nl/>

Door Ruth Pannekoek, foto's Marike van der Schaaf

Wie van zekerheid houdt en natuurijs-tochten wil maken, kies voor het buitenland. Bekende opties zijn de Weissensee in Oostenrijk en de weidse Zweedse meren. Afgelopen kerstvakantie kozen Inge de Nijs, Annelou de Vries, Boudewijn de Boer en Marike van der Schaaf voor een reis naar het hoge noorden. Een reis met een missie.

Dromen realiseren

Hoewel het jaar koud begon, lijkt de Elfstedentocht iets om van te dromen. Om toch lange tochten te schaatsen gingen Annelou, Boudewijn, Inge en Marike naar Scandinavië. HLSK organiseert daar toertochten als natuurijs in Nederland ontbreekt. Deze reis was onder leiding van aspirant gidsen Inge en Annelou. Meerdere clubleden zijn geaccrediteerd gids.

De Zweedse methode

HLSK hanteert de Zweedse methode. Onder leiding van een gids, reist een kleine groep op toerschaatsen, met rugzak en veiligheidsuitrusting (o.a. werplijn en ijspriemen). Er is geen vaste route. Ter plekke zoeken ze naar ijs waarop geschaatst kan worden.

Elke dag on the move

‘Zo’n reis is schitterend,’ vertelt Marike. De twinkeling haar ogen zegt genoeg over het plezier

dat ze er beleeft. ‘De natuur is adembenemend mooi. Uitgestrekte vlaktes, alleen het krassen van ijzers onder je voeten. Op een goeie dag schaatst je zo 60 kilometer. Op meerdaagse tochten overnacht je in jeugdherbergen. Je bent dus elke dag on the move. Dat maakt het ook intensief. Spullen inpakken, ijs zoeken, weersverwachtingen checken, plannen maken – en hopelijk: schaatsen.’

Samen op reis

Dat je ook in Zweden niet van goed ijs verzekerd bent, ondervond het viertal in januari. Inge, Boudewijn en Marike gingen twee weken samen op reis. Twee meerdaagse schaatstochten met HLSK en daartussen schaatsvrije dagen waarin ze gingen langlaufen. Inge was voorbereid om tijdens de laatste week haar gids examen af te leggen. De reis liep anders dan gepland.

Zoekend naar ijs

‘De eerste week brachten we grotendeels door... in de auto. Op zoek naar schaatsbaar ijs. Het was er nauwelijks. Wat er lag, was te dun of onvindbaar.’

De teleurstelling is, weer terug in Nederland, nog aanwezig. Helaas werd er voor de daarop volgende week nog meer dooi, regen en sneeuw voorspeld. Inge nam, in overleg met collega aspirant gids, een besluit. De tocht werd geannuleerd. Een teleurstelling voor velen. Voor de deelnemers die klaarstonden om af te reizen, maar ook voor Boudewijn, Inge en Marike.

Het belangrijkste moment

‘Terugkijken was die beslissing misschien wel Inge’s belangrijkste examenmoment,’ vervolgt Marike. ‘Als gids is ze verantwoordelijk voor de veiligheid van de groep. Inge dook

in weerkaarten, satellietbeelden en ijsvorming. Alles om goed ijs te vinden. Om samen te genieten. Maar ze durft, als een echte gids, ook te zeggen: nee, dit gaat niet. Ze kan veiligheid boven ambitie zetten.’

Een onverwachte wending

En toen gebeurde er iets dat geen van hen verwacht had. De temperatuur daalde alsnog. Het vroom genoeg voor schaatsbaarijs.

‘Tijdens onze ‘rustweek’, hebben we geen langlaufski aangeraakt,’ verklaart Marike enthousiast. ‘Het ijs was goed – en vooral: vindbaar. En hebben fantastische tochten gemaakt. Vertrouwend op het oordeel van Inge.’

Cum laude

‘Er was geen examiner. Geen officiële beoordeling, maar voor ons was het glashelder. We hebben een oorkonde voor haar gemaakt. Wat ons betreft was Inge cum laude geslaagd.’

Hogerop in Zweden

Blij dat ik glij...

De terugkerende rubriek waarin Hogerop leden zich voorstellen. Vind je het leuk om te lezen wie er bij de club horen? Dan zien we de volgende keer graag jouw naam hierbij staan. Stuur een bericht naar clubblad.hogerop@gmail.com

Arthur van der Welle,
lid sinds 2023

Wanneer lopen we je tegen het lijf op de baan?

Zondag tussen 18-19u bij de groep die Jurrian traint en op donderdagavond het laatste uur. Daar schaatsen we met een groep, al wel 15 jaar denk ik. Ik probeer een derde keer in de week te gaan.

Wie ben je en hoe ben je bij de club terechtgekomen?

Ik ben 56 jaar en na mijn studie economie (VU) in Amsterdam blijven hangen. Mijn ex en ik hebben twee studerende dochters van 21 en 23. Ik werk in commerciële functies van technologiebedrijven en zing daarnaast in een koor. Mede koorlid Miranda Hulst, die les gaf bij ASV Almere adviseerde me ooit om een balletje op te gooien bij Hogerop toen ik wat serieuzer wilde gaan schaatsen. Dat bleek een aardig match.

Wat is jouw eerste schaats ervaring/herinnering?

In mijn jeugd in de kop van Noord-Holland werd ik al wel gegrepen door het schaatsvirus toen ik door mijn vader meegenomen werd naar toertochten als

de Eilandspoldertocht, maar ook verderop in het land, zo herinner ik me deelname aan de Oldambtrit in Groningen.

Wat doe je als je niet op het ijs staat?

Dan werk ik als commerciant/business developer (zzp) bij een technologie start-up (al zoek ik nu een nieuwe klus!), sta op de tennisbaan in het Viegenbos, of bezoek een concert of festival. Ook run ik B&B Dijkhuis 181 op de Nieuwendammerdijk (www.dijkhuis181.com).

Leontine Kranendonk,
lid sinds 2006

Waar begon je liefde voor schaatsen?

Op de slootjes achter ons huis in Bennebroek op Friese doorlooptjes met oranje gestreepte bandjes. Als ik ergens een kletspoot had gehaald bevroren die bandjes en kreeg ik ze niet meer los. Eind lagere school kreeg ik tweedehands noren. Daarmee reed ik trots wedstrijdje op de schoolvijver. Mijn doel? Sneller zijn dan de jongens uit mijn klas.

Waar schaats je het liefst?

Mijn liefde begon op natuurijs en daar schaats ik nog steeds het allerliefst. Mijn hoor je dan ook niet snel klagen over de kwaliteit van het ijs. Interesseert mij niet. Wel dat de Jaap Edenbaan de laatste echte openluchtbaan is. Dat vind ik heerlijk. De mooie luchten, de weersomstandigheden, zo hoort het gewoon.

Hoe ben je bij Hogerop gekomen?

Op aanraden van Stan Nelissen, omdat ik marathon wilde schaatsen. Ik ben Stan nog altijd dankbaar voor zijn advies. In marathons ben ik nooit echt goed geworden, maar heb er wel veel plezier in. Het gedoe vind ik leuk en ook het net even meer geven dan je wilt, ik ben namelijk best lui. Nou ja echt lui ook weer niet. Ik hou enorm van bewegen in alle vormen, maar hoeft niet perse zo hard.

Wat doe je als je niet op het ijs staat?

Dingen die mij het alle gelukkigst maken: creativiteit, natuur en spelen in de ruimste zin van het woord. Dit alles natuurlijk samen met familie en vrienden.

Fred Timmermans,
lid sinds 2018

Wat is jouw mooiste schaatsherinnering?

Dat is onmiskenbaar de Elfstedentocht van 1985. Doordat die toen al heel lang niet verreden was (net als nu) was het één groot volksfeest. Het onthaal in alle elf steden was zo overweldigend. Vooral het keerpunt in Dokkum staat me bij en de euforie waarin ik daarna het laatste stuk naar Leeuwarden reed. Geweldig!

Hoe ben je bij de club terechtgekomen?

Ik train al bijna 25 jaar op de zaterdagochtend op de Jaap Edenbaan. Lange tijd bij ASV (Almere). Echter op een gegeven moment waren daar op dat tijdstip geen leeftijdgenoten meer en had ik het gevoel met mijn kleinkinderen te schaatsen. Toen hebben de trainers onderling geregeld dat ik bij Hogerop kon meetrainen en ben ik snel enthousiast lid geworden.

Wat vind je het leukste aan schaatsen?

Het leukste aan schaatsen is dat het altijd weer anders is. In die zin dat je de ene keer fantastisch schaatst en iedere klap raak is en je een volgende keer weer evengoed voor je eigen gevoel aan het “harken” bent. Ook kun je het met een beetje geluk lang blijven doen. Ik ben eind vorig jaar 70 geworden en nog steeds blij dat ik glij.

Wat doe je als je niet op het ijs staat?

Ik ben gepensioneerd na een lange loopbaan in het onderwijs als docent, schoolleider en bestuurder. Ik geef nog wel af en toe college aan een opleiding voor schoolleiders en verder doe ik wat vrijwilligerswerk en pas ik, afwisselend, op in totaal vier kleinkinderen.

Op 31 januari werd onze jaarlijkse Women Cup verreden.
Een terugkerend Hogerop initiatief om de wedstrijdrendement voor vrouwen te verlagen en waar onze mannen achter de schermen aan meedoen. Georganiseerd door Carin van der Wal, Claudia Moerenhout, Heidi de Geus, Ineke de Haan en Roos Lantink. Geniet na via dit fotoverslag van een prachtige, sportieve en gezellige avond. Laat je inspireren, doe volgend jaar samen met je schaatsvriendinnen (weer) mee.

De Hogerop Women Cup

Verrijking sportaanbod

Door Paul Brouwer en Ruth Pannekoek

De teamsprint en ploegenachtervolging zijn relatief nieuwe teamonderdelen binnen het langebaan-schaatsen. In een kwart eeuw tijd hebben ze een belangrijke rol gekregen in het internationale sportaanbod. Dit seizoen was het hoog tijd om de wedstrijdvorm in Amsterdam te introduceren. Hogerop verscheen aan de start.

Experiment

De ploegenachtervolging, dat treintje waar drie rijders samen starten en finishen, werd voor het eerst op het junioren-WVK in 2002 gereden. Een experiment. Door de tactische samenwerking en het head-to-head element van de race groeide het aan populariteit. In 2002-2003 strenden landenteams voor het eerst voor een podium plek tijdens de ISU wereldbeker wedstrijden. Een paar jaar later (Turijn 2006) werd het een vast onderdeel van het de Winterspelen.

Verrijking van het sportaanbod

De teamsprint, waarin drie rijders achter elkaar starten en na elke ronde één schaatser afvalt, is een vast onderdeel van de wereldbeker wedstrijden. Hoewel geen Olympisch afstand, laat de internationale kalender duidelijk zien; de teamsprint is here to stay. De ISU wens om het sportaanbod te verrijken en de ontwikkeling naar meer teamgericht langebaan schaatsen is daarmee een feit. Een leuke toevoeging, zo zagen veel schaatsers de nieuwe wedstrijdvormen bij de introductie, maar niet direct een kernonderdeel van het Nederlandse langebaan rijden. Al worden er vanaf dag een door de Nederlandse topsporters medailles gewonnen.

Ook in Amsterdam

Nu, ruim 20 jaar later, op 8 februari was de tijd rijp voor de eerste teamsprint en ploegenachtervolging op de Jaap Edenbaan. Met name de teamsprint blijkt in trek. Dertien

teams schrijven zich in, waarvan zes (!) Hogerop combinaties. Waar een aankondiging in het Hogerop Whatsapp-kanaal toe kan leiden. Drie teams (van andere clubs) schreven zich in voor de ploegenachtervolging. Mogelijk was voor deze wedstrijdvorm minder animo omdat er tweemaal 8 rondes gereden werden.

Voor elk type schaatser

De opzet van de teamsprint is simpel. Elk team bestaat uit 3 rijders. Twee teams starten, net als op de Spelen, gespiegeld op de baan. Na elke ronde gaat de voorste rijder eraf. De finish ligt na 3 rondes, en er wordt twee keer een omloop gereden.

Hogerop 1

Hans van der Drift, Paul Brouwer, Hugo Everts

Hogerop 2

Wieke Heideman, Carolien van Rees, Roos Lantink

Hogerop 3

Robert Bosma, Klaas Luijten, Frank Onink

Hogerop 4

Ruben Feringa, Niels Siemons, Jaap Tjebbes

Hogerop 5

Joris Baas (Fenix), Ingmar Maurice, Ad van Helmond

Hogerop 6

Leon Zautsen, Sjors Zautsen, Joost Hardick

Door deze opzet kan een team uit rijders van verschillend niveau bestaan. De echte sprinters rijden voorop, de sprintende-stayer finisht. En zo deden er teams mee met verschillende schaatsers.

Een indrukwekkende race van de baanselectie resulteerde in de winnende tijd van 1.36.09. De hekken sluitende masters en jeugd genoten iets langer van het ijs. Allemaal met evenveel veel plezier gereden en hard aangemoedigd.

Nederlandse traditie

‘Volgens goed Nederlandse traditie is samen trainen ter voorbereiding op de wedstrijd niet gelukt,’ grapt Paul Bouwer. Het kon de pret niet drukken, maar met z’n drieën tegelijk starten, meteen in elkaars slag komen, bij elkaar blijven. Soms ging de rijders pardoes goed af. ‘Dit vraagt wat oefening. Zeker het elkaar aanslingeren,’ vervolgt hij. ‘Een van de dames teams durfde het aan. Misschien wij ook, volgend jaar. Of het jaar daarna.’

Voor herhaling vatbaar

De dag na de wedstrijd bruist onze langebaan appgroep. Nadat de wereldrecords er bij zijn gehaald, grapt een van de deelnemers: ik denk dat we een baanrecord hebben gereden voor oude mannen van gemiddeld 60 jaar.

Het was duidelijk een gezellige avond. Absoluut voor herhaling vatbaar. Wie weet een nieuw onderdeel op onze clubkampioenschap?

Roos, Wieke en Carolien in volle actie. Foto Sven Karsenbarg

Maak het mogelijk, word jurylid

Door Ruth Pannekoek

De Baanvereniging Groot Amsterdam (BGA) zit omhoog. Er zijn onvoldoende juryleden om de schaatswedstrijden te verzorgen. Daarom deze oproep aan iedereen met een hart voor de sport. Help jij de wedstrijden doorgaan?

Zorg dat de langbaan wedstrijden doorgaan

Ieder seizoen zorgt de BGA dat de trainingen en wedstrijden op rolletjes lopen. Door een gebrek aan vrijwilligers, loopt dit nu bij de wedstrijden spaak. Wil je achter de schermen helpen én een belangrijke rol spelen zodat onze wedstrijden doorgaan? Volg dan de Basis Juryopleiding van de KNSB en word jurylid voor langebaan, shorttrack of marathon!

Wat houdt de opleiding in

Je leert de wedstrijdregels en hoe je welke functies vervult tijdens wedstrijden — van handtijdwaarnemer en bochtencommissaris tot rondenteller en aankomstrechtter.

Investering

De opleiding is mix van e-learning, één fysieke bijeenkomst en praktijkopdrachten. De kosten voor de opleiding zijn voor seizoen 2025-2026 €118. KNSB-leden krijgen tijdelijk € 60 korting.

Interesse?

Wil je meedoen of eerst meer informatie? Neem contact op met BGA via bertus.roeeveld@bga.amsterdam of klik HIER en ga direct naar de KNSB-opleidingspagina.

Schaatsen zit in het bloed

Door Ruth Pannekoek

Op de tribune in Milaan zit Hogerop onverwacht midden in een Olympisch familieverhaal. Mike Hall reed in 1994 in Lillehammer de 5.000 meter. In Milaan doen zijn dochter en zoon mee. Schaatsen zit in hun bloed.

Familie support op de tribune

Een kwartier voor de start van de 3.000 meter vrouwen nemen we plaats op de tribune. Het stadion is op dat moment pas half gevuld. Direct achter ons zit een groep Canadezen in zwarte shirts met een opdruk van twee schaatsers. Het blijkt de familie Hall te zijn. Hun (klein)dochter Laura snoert op dat moment op het middenterrein haar schaatsen. Over een paar minuten rijdt zij haar eerste Olympische race.

Van olympiër naar olympische kinderen

Schaatsen zit in de familie. Vader Mike Hall was zelf olympiër en reed in 1994 in Lillehammer de 5.000 meter. De lange adem is dus letterlijk doorgegeven. Laura komt deze Spelen uit op de 3.000 en 5.000 meter. Zoon Daniel – die tijdens de race naast zijn vader plaatsneemt – rijdt de 1.500 meter en de massastart.

Schaatsen in de tuin

‘Toen ik vijf was, schaatste mijn beste vriendje,’ vertelt Mike. Geen logische stap, want in Canada is ijshockey dé nationale sport. ‘Ik volgde hem en ging ook schaatsen. Mijn vader coachte mij. Het hielp, ik werd Olympiër.’ ‘Mijn vader bouwde een ijsbaan in onze tuin,’ vult Daniel aan. ‘Laura was toen vier, ik twee. Je zou kunnen zeggen dat we net zo lang schaatsen als we lopen. Zoals mijn opa mijn vader hielp, was mijn vader onze coach. Tot we in de nationale ploeg kwamen.’

Vriendschap als rode draad

Als je niet beter wist, kwam de familie Hall uit de Hogerop stal. Volgens Mike draait schaatsen niet alleen om tijden en trainingen. ‘Vriendschap is een belangrijk onderdeel. Je rijdt jarenlang tegen dezelfde schaatsers en groeit met elkaar mee. Een paar jaar geleden vroeg een Tsjechische schaatsster Laura of ik haar ook wilde coachen. Ze heeft uiteindelijk vier maanden bij ons ingewoond. Dan train en leef je samen. Dat schept een band voor het leven. Ook ik heb nog steeds contact met sommige mensen uit mijn eigen schaatstijd.’

Onder het oog van de camera

Terug naar Milaan. Terwijl de wedstrijd nog bezig is, voegt Laura zich bij haar familie op de tribune. Ze bespreekt haar race met haar vader. ‘Was je zenuwachtig?’ vraagt hij. ‘Een beetje. Ik kreeg ineens een camera in mijn gezicht en werd gevolgd.’ Ook voor iemand die sinds 2023 regelmatig in de A-divisie van de World Cup rijdt blijft die aandacht wennen.

Milaan versus Thialf

Als supporters merken wij dat de sfeer in de hal tammer is dan we kennen van Thialf. Niet alle stoelen zijn bezet en het publiek moedigt vooral de top favorieten aan. Op het ijs ervaart Laura dat gelukkig anders. ‘De sfeer is echt bijzonder. Ik werd overal aangemoedigd, het applaus ging met me mee d baan rond. In Thialf heb ik helaas alleen in de B-divisie gereden. Hopelijk komt daar verandering in en mag ik dat die sfeer eens meemaken.’

Tijdens de 1.000m zit ik op de tribune naast de moeder van Mathias Vosté, Christa Rommelaere. Mathias is houder van het Belgisch nationaal record op de 500 en 1.000m, teamgenoot en trainingsmaat van Joep Wennemars. Haar Nederlandse schoonfamilie, die enkele rijen lager zitten, draagt zwart-geel-rode shirts en zwaait met een Belgische vlag. Sport verbindt.

‘Ik ben fier dat ik er eindelijk bij kan zijn,’ zegt Christa opgelucht. ‘Dit zijn z’n derde spelen, maar zowel in 2018 (Pyeongchang red.) als 2022 (Peking red.) kon dat niet. Ik werk gewoon. Morgen reis ik terug naar huis. De 1.500m kijk ik vanaf de zetel.’

Ze wappert met de Belgische vlag en schreeuwt de longen uit haar lijf voor haar zoon. ‘17de! Wat een prachtig resultaat,’ zegt ze waarna ze een foto neemt van het scorebord.

WK Masters Allround Innsbruck

Maarten Quist – WK Masters Allround Innsbruck

Collalbo, Italiaanse trainingsmaatjes

Collalbo

U.S.P. ret

Carolien van Rées – WK Masters Sprint Inzell

Collalbo

Collalbo

Collalbo

Collalbo